

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.606 van 2 mei 2016
in de zaak A. 208.278/IX-8064**

In zake: Katrien GOOSSENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick Vaerewyck
kantoor houdend te 9100 Sint-Niklaas
Antwerpsesteenweg 165 bus 2
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de HOGESCHOOL GENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dominique Matthys
kantoor houdend te 9000 Gent
Opgeeïstenlaan 8
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 21 maart 2013, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de algemeen directeur van de Hogeschool Gent van 20 september 2012 waarbij de aanstelling van Katrien Goossens als lector biologie wordt beëindigd met inachtneming van een opzegtermijn van drie maanden ingaand op 1 oktober 2012.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 223.740 van 5 juni 2013 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een “memorie van wederantwoord” (versta: memorie van antwoord) ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 april 2016.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Patrick Vaerewyck, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Dominique Matthys, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster wordt bij beslissing van 29 februari 2008 met ingang van 10 maart 2008 aangesteld als lector in een niet-vacante betrekking ter vervanging van de wegens ziekte afwezige titularis. Deze tijdelijke aanstelling voor bepaalde duur wordt regelmatig verlengd. Na de pensionering van de titularis en interne vacantverklaring van de betrekking, wordt verzoekster uiteindelijk op 15 december 2011 tijdelijk en voltijds aangesteld als lector, vakgroep wetenschapseducatie, vakgebied 'biologie' vanaf 1 januari 2012, ditmaal voor onbepaalde duur.

3.2. Tengevolge van de herstructurering van het hogeschoolonderwijs vanaf het academiejaar 2012-2013 worden de opleidingsonderdelen en onderwijsvakken 'biologie' en 'voeding en verzorging' onderzocht.

In het kader van die herstructurering wordt T.D.V., een master in de biomedische wetenschappen - optie voedingswetenschappen, bij beslissing van 17 september 2012 voorgesteld voor aanstelling als voltijds lector vakgroep wetenschapsdidactiek, vakgebied 'voedingswetenschappen' en op 25 september 2012 wordt daartoe door de algemeen directeur beslist.

Tot dan werd het opleidingsonderdeel 'voeding en verzorging' gedoceerd door G.D.B. Niet betwist wordt dat G.D.B. bioloog van opleiding is en vastbenoemd is als lector aan de hogeschool.

Bij de thans bestreden beslissing van de algemeen directeur van 20 september 2012 wordt verzoeksters aanstelling beëindigd. Dit ontslag wordt als volgt gemotiveerd:

“Budgettaire grond:

Binnen de punten toegekend aan de faculteit Mens en Welzijn voor het kalenderjaar 2012.

Bijlagen:

- Beslissing FMW/DH/2012/B/DPO/0218, inclusief bijlagen; De bijlagen maken integraal deel uit van de beslissing.

Vorbereid door [...]

- Gelet op artikel 92 §2 van het hogescholendecreet van 13 juli 1994; gelet op de delegatie van bevoegdheden van het bestuurscollege aan de algemeen directeur, zoals goedgekeurd door beslissing B/BC/2008/PER/0343;

- gelet op de overdracht van bevoegdheden van de algemeen directeur naar de directie Personeel en Organisatie, zoals goedgekeurd door beslissing B/BC/2010/PER/3054;

- gelet op de personeelsformatie van de Hogeschool Gent voor het kalenderjaar 2012, zoals goedgekeurd bij beslissing B/RVB/2011/DPO/3009;

- gelet op de aanstelling van onbepaalde duur (PER/AD/2011/B/DPO/1135) van mevrouw Katrien Goossens als voltijds lector, vakgebied biologie, vakgroep Wetenschapsdidactiek binnen de faculteit Mens en Welzijn;

- gelet op de voorbereiding van een nieuw curriculum voor de bacheloropleiding Secundair Onderwijs, de daarmee verbonden analyse van opleidingsonderdelen 'biologie' en 'voeding en verzorging' en de vaststelling van de competenties van verantwoordelijke lesgevers;

- gelet op het feit dat, teneinde de kwaliteit van de genoemde opleiding te verhogen en na overleg met de voorzitter van de opleidingscommissie, er zich structurele maatregelen opdringen waardoor één lector biologie overtalig wordt in genoemde opleiding;

- gelet op het feit dat na bespreking in de vakgroep Wetenschapsdidactiek, op basis van voorgaande overwegingen, een einde dient gesteld aan de tijdelijke aanstelling van één lector biologie, i.c. mevrouw Katrien Goossens, zoals gemotiveerd in het facultair voorstel FMW/DH/2012/B/DPO/0218;

- gelet op het gemotiveerd facultair voorstel (FMW/DH/2012/B/DPO/0218) om, op basis van hogervermelde motieven, een einde te stellen aan de aanstelling van mevrouw Katrien Goossens, lector biologie overeenkomstig art. 92 §2 van het hogescholendecreet;

- gelet op het facultair voorstel (FMW/DH/2012/B/DPO/0218) om mevrouw Katrien Goossens, omwille van praktische en inhoudelijke redenen vrij te stellen van prestaties met ingang van het academiejaar 2012-2013.

Beslist de algemeen directeur:

Art.1: De aanstelling van mevrouw Katrien Goossens, lector biologie, te beëindigen met inachtneming van een opzeggingstermijn van 3 maanden ingaand op 1 oktober 2012. Betrokkene wordt vrijgesteld van prestaties met ingang van 24-09-2012.

Art.2: Een afschrift van deze beslissing over te maken aan de commissaris van de Vlaamse Regering."

Het facultair voorstel FMW/DH/2012/B/DPO/0218 waaraan de beslissing refereert, luidt:

“In voorbereiding van het academiejaar 2012-2013 werd een breed overleg georganiseerd met opleidingsvoorzitters en vakgroepvoorzitters over de toewijzing van de opdrachten aan OP-leden. In dat kader werd ook gevraagd om extra aandacht te hebben voor de aanwezige en/of gewenste competenties van de OP-leden om opdrachten toe te kennen of te wijzigen. Zoals elk jaar het geval is kunnen OP-leden zelf ook voorstellen doen om hun opdracht eventueel te herschikken, bepaalde opleidingsonderdelen op te nemen, enz.

Gezien met name in het studiegebied onderwijs de voorbereiding van een nieuw curriculum volop aan de gang is, werden ook de studiefiches van het huidig curriculum grondig bekeken en werden op basis daarvan bepaalde vaststellingen gedaan.

Uit analyse van de opleidingsonderdelen/onderwijsvakken ‘biologie’ en ‘voeding en verzorging’ – beide opleidingsonderdelen zitten in het curriculum van de bacheloropleiding Secundair Onderwijs – en vaststelling van de competenties van betreffende verantwoordelijke lesgevers blijkt overduidelijk dat daar een knelpunt zit dat dringend via een structurele oplossing dient aangepakt te worden.

Momenteel worden de opleidingsonderdelen ‘biologie’ gegeven door mevrouw Katrien Goossens, licentiate in de biologie. De opleidingsonderdelen die te maken hebben met ‘voeding en verzorging’ worden gegeven door [G.D.B.], eveneens licentiate in de biologie. Deze laatste is reeds lang vragende partij om ontheven te worden van het geven van de opleidingsonderdelen ‘voeding en verzorging’, naar eigen zeggen omdat deze opleidingsonderdelen niet echt aansluiten bij haar competentieprofiel. Het dient wel gezegd dat collega [G.D.B.] de haar toegewezen opleidingsonderdelen naar best vermogen tracht in te vullen.

Uit de studiefiches van de opleidingsonderdelen ‘voeding en verzorging’ blijkt dat inhouden die rechtstreeks aansluiten bij het vakgebied biologie slechts zijdelings aan bod komen en dat de klemtoon in betreffende opleidingsonderdelen vooral liggen op de thema’s ‘verzorging en voeding, voedingsleer, gezondheidsleer, gezondheidsvoorlichting, productwetenschappen, samenstelling voedingsstoffen, praktijk voeding, materiaalzorg, organisatie (didactische) keuken, enz.

Na overleg met de opleidingsvoorzitter bachelor secundair onderwijs die als voorzitter van de opleidingscommissie verantwoordelijk is voor het bewaken en verhogen van de kwaliteit van de opleiding, blijkt dat een structurele oplossing er enkel kan in bestaan om over te gaan tot de aanwerving van een master in de voeding- en dieetleer om de opleidingsonderdelen ‘voeding en verzorging’ kwalitatief uit te bouwen. Dergelijke noodzakelijke ingreep betekent echter ook dat de aanstelling van een lector in de biologie, i.c. mevrouw Katrien Goossens, dient beëindigd te worden. Er is in dit verband in de faculteit onderzocht of mevrouw Goos-

sens mogelijks zou kunnen ingeschakeld worden in een andere opleiding maar haar diploma en competentieprofiel laten dit niet toe.”

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Ratione temporis

Exceptie

4. De verwerende partij betwist in de memorie van antwoord de tijdigheid van het beroep:

“Verzoekende partij zoekt steun in artikel 19, 2de lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State om aan te voeren dat, aangezien in de mededelingsbrief van 26 september 2012 geen termijn stond vermeld waarbinnen zij een beroep kon indienen bij de Raad van State, de termijn van 60 dagen pas een aanvang nam vier maanden nadat zij als betrokkene in kennis werd gesteld van de bestreden beslissing.

Verwerende partij laat opmerken dat zij in haar aangetekende kennisgevingsbrief wel degelijk heeft vermeld dat tegen de medegedeelde beslissing een beroepsmogelijkheid bestond bij de Raad van State – met opgave van adres en telefoonnummer.

Het was dus voor verwerende partij maar een kleine moeite om de griffie van de Raad van State te contacteren indien zij – zoals inmiddels is gebleken – de beslissing wenste aan te vechten. De termijn zou haar dan zeker zijn ter kennis gebracht, voor zover zij zelf niet van deze termijn op de hoogte zou zijn geweest, wat verwerende partij durft betwijfelen.

Verwerende partij meent dus met overtuiging te kunnen stellen dat verzoekende partij de laattijdigheid uitsluitend aan haar eigen toedoen heeft te wijten, zodat ze zich niet op de beschermende termijnverlenging van artikel 19, lid 2, kan beroepen.

Het verzoek moet dus als laattijdig worden afgewezen, want ingediend nagenoeg zes maanden na de kennisname van de bestreden beslissing.”

Beoordeling

5.1. Het voorschrift om bij de kennisgeving van een griefhoudende beslissing aan de belanghebbende de beroepsmogelijkheden te vermelden omvat óók de verplichting om de verjaringstermijn mee te delen.

De verwerende partij mag zulks betreuren, maar het door de wetgever aan de niet-naleving van dit voorschrift verbonden gevolg in verband met de ingang van de verjaringstermijn vervalt noch wanneer een verzoekende partij in de feiten maar al te goed kennis zou hebben van die termijn, noch wanneer zij geacht mag worden ze door “een kleine moeite” te kunnen achterhalen.

Dat de verjaringstermijn niet is meegedeeld, wordt door de verwerende partij niet ontkend. Verzoekster mag zich beroepen op artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

5.2. De exceptie faalt.

B. Belang

Exceptie

6. In haar laatste memorie betoogt de verwerende partij dat verzoekster geen belang heeft bij de beoogde nietigverklaring, omdat zij enkel de beëindiging van haar aanstelling heeft bestreden en niet de affectatie van G.D.B. in de uren biologie. Door aldus te handelen heeft verzoekster volgens de verwerende partij de beslissing houdende de affectatie van G.D.B. definitief laten worden, zodat de uren die werden toegewezen aan laatstgenoemde “niet kunnen worden geclaimd omdat de toewijzing zelf niet het voorwerp van het beroep van verzoekster heeft uitgemaakt”. Volgens de verwerende partij moet de juridische mogelijkheid bestaan om ruimte te creëren voor verzoekster om een betrekking biologie te verwerven met terugwerkende kracht.

Beoordeling

7.1. De verwerende partij betracht een toepassing, bij analogie, van de rechtspraak van de Raad van State over het belang bij beroepen tegen benoemingen en bevorderingen. In zulke gevallen gaat de Raad er van uit dat de nood-

zakelijke ruimte voor een kandidaat om benoemd of bevorderd te worden in een personeelsformatie bij de overheid in beginsel vereist dat de in voorkomend geval in de geambieerde betrekking benoemde of bevorderde tegenkandidaat plaats moet ruimen. Dit houdt in dat het voor een verzoekende partij in de regel niet volstaat om enkel de weigering om haar te benoemen of te bevorderen aan te vechten, maar dat ook die benoeming of bevordering zelf, expliciet of impliciet, binnen het bereik van de annulatiebevoegdheid van de Raad van State moet zijn gebracht.

De voorliggende zaak betreft evenwel een ontslag, van verzoekster. Indien het ontslag door een nietigverklaring uit het rechtsverkeer verdwijnt, moet verzoekster geacht worden nooit ontslagen te zijn geweest. Van een verzoekende partij die door een ontslag uit haar betrekking wordt verwijderd, wordt niet vereist dat zij elke latere invulling van die betrekking ook zou bestrijden om haar belang te handhaven.

7.2. De exceptie faalt.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste en tweede middel

Uiteenzetting van de middelen

8. Een *eerste middel* is geput uit de schending van de formelemotiveringsplicht, omdat de bestreden beslissing verwijst naar een facultair voorstel FMW/DH/2012/B/DPO/0218, waarvan verzoekster evenwel geen kennis had bij de kennisgeving van de beëindiging van haar aanstelling zodat het niet nuttig kan worden aangewend als beweerde motivering. Een deel van de beweerde motivering werd niet op een geldige wijze aan verzoekster ter kennis gebracht “wat op zich reeds vol- en afdoende is om te besluiten tot een schending van de formele motiveringsplicht”.

De overige overwegingen in de motivering van de beslissing in verband met de curriculumhervorming en het gevoerde overleg noemt verzoekster vaag en nietszeggend.

In een *tweede middel* voert verzoekster de schending aan “van de formele/materiële motiveringsplicht”:

“De formulering is niet toegespitst op de concrete situatie en verzoekster weet dus niet op welke gegevens men zich concreet baseert om te bepalen dat nu net precies verzoekster haar aanstelling moet beëindigd worden en niet die van iemand anders.

Verzoekster heeft er alleen maar het gissen naar. De motivering is dus niet toegespitst op de concrete situatie van verzoekster. Waarom nu net verzoekster haar aanstelling moet beëindigd worden (en niet die van b.v. [G.D.B.]) blijkt uit niets.”

In de formeel meegedeelde motivering “(en zelfs in [het] niet meegedeelde ‘gemotiveerde facultair voorstel’)” bij de beslissing tot beëindiging van de aanstelling kan volgens verzoekster niet worden vastgesteld waarom precies haar aanstelling diende te worden beëindigd.

9.1. In de memorie van wederantwoord ontkent verzoekster dat de tekst van het facultair voorstel toch, zoals de verwerende partij stelt in de memorie van antwoord, bij de kennisgeving als bijlage zou zijn meegedeeld. Het is door tussenkomst van haar vakbondsafgevaardigde dat zij de bewuste documenten heeft opgevraagd in de loop van de maand oktober 2012.

9.2. Verzoekster laakt voorts dat “plots op 14 september [2012] een totaal nieuwe problematiek wordt opgevoerd om [haar] te ontslaan”:

“Zonder dat dit in enige beslissing kan worden teruggevonden (en zonder dat dit trouwens een geldig motief kan zijn) en zonder dat dit als motief in de aan verzoekster gemelde ontslagbeslissing wordt vermeld, wordt in de procedure verwezen naar het feit dat [G.D.B.] als vast benoemde voorrang zou hebben op verzoekster.

Op geen enkele door verzoekster bijgewoonde vergadering is er gesproken geworden over een overtal. Deze nieuw verzonnen uitleg voor de

‘post factum’ legalisering van het ontslag werd verzoekster eerst op de dag van de aankondiging van het ontslag ter kennis gebracht. Hierbij vergeet men rekening te houden met andere collega biologen binnen de lerarenopleiding kleuter- en lageronderwijs, waarop verzoekster dan weer voorrang zou hebben. In geen van de vergaderingen is overtal genoemd als reden.”

Beoordeling

10. De belangrijkste bestaansreden van de formelemotiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de formelemotiveringswet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de haar aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen nagaan of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

11. Het besluit tot beëindiging van de aanstelling van verzoekster dient overeenkomstig de formelemotiveringswet de feitelijke en juridische overwegingen te bevatten die eraan ten grondslag liggen en die vermeldingen moeten afdoende zijn. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

Het besluit mag echter ook (mede) worden gemotiveerd met een verwijzing naar een advies of een voorbereidend document waarvan het bestuur geacht moet worden het zich eigen te maken, mits dat advies of ander document voldoet aan de vereisten met betrekking tot de formelemotiveringsplicht die gelden voor de beslissende overheid zelf.

Wanneer een bestuurde voorts langs nog andere wegen dan uit de bestuurshandeling of meegedeelde voorbereidende documenten de motieven ervan kent, kan hij er zich ook met kennis van zaken tegen verweren en is het doel van de formelemotiveringsplicht bereikt. In dat geval moet een gebeurlijke schending van de wet van 29 juli 1991 evenmin worden gesanctioneerd. De bestuurde is immers ook in dat geval niet geschaad in zijn belangen door de afwezigheid van een formele motivering in het besluit zelf.

12. Toegepast op de voorliggende zaak betekent dit dat de vraag of de tekst van het facultair voorstel al dan niet reeds bij de initiële kennisgeving van de bestreden ontslagbeslissing was meegedeeld – hierover twisten partijen onderling – uiteindelijk zonder relevantie is. Uit de eigen verklaringen van verzoekster in de memorie van wederantwoord en uit stuk 33 bij haar inleidend verzoekschrift blijkt immers dat zij alleszins, al ware het door toedoen van haar vakbondsafgevaardigde, in het bezit was van de tekst en er dus kennis van had ongeveer vijf maanden voordat zij huidig annulatieberoep heeft ingesteld.

Daarmee is het doel van de formelemotiveringsplicht alleszins bereikt met betrekking tot de inhoud van deze tekst. Verzoekster heeft bijgevolg geen belang bij het eerste middel in zoverre zij daarin aanvoert dat het facultair voorstel niet dadelijk bij de kennisgeving van de bestreden beslissing zou zijn meegedeeld.

13. Verzoekster bestrijdt enkel haar ontslag, het voorwerp van haar beroep is niet de reorganisatie van het departement, niet de aanstelling van T.D.V. en niet de toewijzing van een lesopdracht aan G.D.B.

Zij uit voorts ook geen inhoudelijke kritiek bij de hiervóór *sub* 3.2 aangehaalde motivering, in zoverre de verwerende partij erin overweegt dat “zich structurele maatregelen opdringen waardoor één lector biologie overtalig wordt in genoemde opleiding” en zich aansluit bij de vaststelling in het facultair voorstel dat “een structurele oplossing er enkel kan in bestaan om over te

gaan tot de aanwerving van een master in de voeding- en dieetleer om de opleidingsonderdelen ‘voeding en verzorging’ kwalitatief uit te bouwen” en dat een dergelijke “noodzakelijke ingreep” ook betekent “dat de aanstelling van een lector in de biologie [...] dient beëindigd te worden”.

Wél stelt zij dat zij van dit motief niet op de hoogte was omdat er niet over gesproken zou zijn op de voorbereidende vergaderingen en voorts uit zij kritiek op het feit dat de keuze wie van de docenten dan het slachtoffer zou zijn, op haar is gevallen, omdat de reden van die keuze, “toegespitst op de concrete situatie van verzoekster”, haar niet duidelijk is gemaakt.

Uit oogpunt van de aangevoerde schending van de formelemotiveringsplicht evenwel, is het weinig relevant dat het motief van de reorganisatie en verzoeksters ontslag niet op vroegere vergaderingen zou zijn besproken: in de bestreden beslissing zelf immers wordt wel expliciet het overtal vermeld.

Even weinig relevant is het, dat het motief ter verantwoording van specifiek verzoeksters ontslag niet met zoveel woorden in de bestreden beslissing of het facultair voorstel is te lezen. Immers erkent verzoekster zelf – in de memorie van wederantwoord – dat dit laatste finaal haar dan toch is meegedeeld “op de dag van de aankondiging van het ontslag”, wat betekent dat zij geacht moet worden er kennis van te hebben gehad en, het doel van de formelemotiveringsplicht bereikt zijnde, zij alweer geen belang heeft om de schending ervan aan te voeren.

14. Verzoekster moet bijgevolg worden geacht tijdig ervan op de hoogte te zijn geweest dat de opleiding wordt gereorganiseerd, dat voor het opleidingsonderdeel ‘voeding en verzorging’ een speciaal daartoe gekwalificeerde docent zou worden aangeworven, dat om die reden een docent biologie overtallig was en dat de keuze voor het toevertrouwen van de opleidingsonderdelen biologie viel op G.D.B. om reden dat zij als vastbenoemde voorrang kreeg.

15. Aangezien het overtuigend is van een leraar biologie en de voorrang van de vastbenoemde op de tijdelijke het determinerende motief vormt voor de bestreden beslissing, kan de overige kritiek over de vaagheid en nietszeggendheid van verwijzingen naar voorafgaand overleg en vergaderingen hoe dan ook niet de gevraagde nietigverklaring op grond van een schending van de formelemotiveringsplicht verantwoorden.

16. Uit oogpunt van de materiële motiveringsplicht dan weer, bevat de toelichting in het inleidend verzoekschrift bij het tweede middel geen enkel element waarmee verzoekster de onwettigheid zelfs maar poogt aan te tonen van de voorrang die aan de vastbenoemde G.D.B. is gegeven.

De bewering dat andere, zelfs niet eens nader genoemde collega's biologie, minder voorrang zouden hebben en dus eerder dan verzoekster hadden moeten wijken, is dan weer zo vaag geformuleerd dat ze niet ontvankelijk het middel kan onderbouwen.

17. Het eerste middel is niet ontvankelijk. Het tweede middel evenmin.

B. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

18. Het derde middel is geput uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster licht toe:

“3.2. Was er eerst enkel discussie en vragen over de wijziging van attributies, dan werd zonder verdere degelijke of deugdelijke vaststelling van beoordelingscriteria plots overgegaan tot de beslissing tot beëindiging van de aanstelling.

3.3. Bovendien is het tergend te noemen dat sommige verantwoordelijken blijkbaar deze beëindiging reeds enige tijd in het achterhoofd hadden, vermits er eerst tijdens de bevallingsrust van verzoekster getracht werd een wijziging van attributies te organiseren.

3.4. Onder verwijzing naar de verslagen en reacties m.b.t. de vergaderingen van de Vakgroep Wetenschapseducatie, blijkt op welke chaotische wijze werd gehandeld.

3.5. Kenschetsend is eveneens de aanstelling van [T.D.V.] door een oneigenlijk gebruik van art. 119§2 Hogescholendecreet.

In het voorstel tot statutaire aanstelling van 17/9/2012 (FMW/DH/2012/B/DPO/0226 - stuk 21 stukkenbundel) zien we dat men een aanstelling van 24/9/2012 tot en met 30/9/2013 voorstelt.

Daardoor is de situatie waarvan sprake in strijd is met art. 119§2 dat de uitzondering slechts toelaat voor aanstellingen van minder dan 1 academiejaar. De betrekking had openbaar vacant verklaard moeten worden.

In de beslissing tot aanstelling zelf (PER/AD/2012/B/DPO/0810 – stuk 25 stukkenbundel) van 25/9/2012 heeft men dan de einddatum van de aanstelling vlug nog gewijzigd in 15/9/2013, om toch net minder dan een jaar te hebben.

Dit alles gebeurde dan nog vooraleer er een beslissing werd getroffen nopens het beëindigen van de aanstelling van verzoekster.”

Beoordeling

19.1. De aanstelling van T.D.V. is niet het voorwerp van het voorliggende beroep. Zelfs indien een eventuele onzorgvuldigheid is gebeurd bij haar aanstelling – aantijging die de verwerende partij bestrijdt – is daarmee voorts niet aangetoond dat het ontslag van verzoekster onregelmatig is. Overigens geeft verzoekster enkel kritiek op het voorstel tot aanstelling van T.D.V. – een louter voorbereidende handeling – en niet op de finale aanstelling zelf waarvan verzoekster erkent dat ze correct is in het licht van de door haar ter sprake gebrachte hogeschoolregelgeving.

Of de verwerende partij nu chaotisch dan wel methodisch is te werk gegaan bij de planning van de reorganisatie van haar opleidingen zegt alweer niets over de regelmatigheid, of niet, van het aan verzoekster gegeven ontslag. De Raad van State ziet evenmin waarom over een reorganisatie van de aangeboden opleiding niet mag worden nagedacht op een ogenblik waarop verzoekster afwezig is wegens bevallingsrust. Uit de stukken van het administratief dos-

sier blijkt overigens dat de verwerende partij op vraag van verzoekster uitdrukkelijk had vooropgesteld dat vóór de terugkeer van verzoekster geen definitieve beslissingen zouden worden genomen, engagement waaraan zij zich ook heeft gehouden.

Hiervóór is ten slotte reeds vastgesteld dat het determinerende criterium voor het ontslag gelegen is in het onderscheid vaste benoeming – tijdelijke aanstelling. Waarom dit een onzorgvuldig gekozen criterium zou zijn, maakt verzoekster niet duidelijk.

19.2. Het middel is ongegrond.

C. Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

20. In een vierde middel voert verzoekster de schending aan van het redelijkheidsbeginsel. Volgens haar “wordt, noch kan enig kennelijk redelijk argument worden aangehaald om de beslissing tot beëindiging van de aanstelling van verzoekster te verantwoorden”.

Beoordeling

21.1. Uit de bespreking van de vorige middelen is afdoende gebleken dat het primaire argument “om de beslissing tot beëindiging van de aanstelling van verzoekster te verantwoorden” te zoeken is in het overvallig zijn van een betrekking voor een licentiaat biologie en de voorrang van de vastbenoemde met eenzelfde diploma op de tijdelijke. Voor zover verzoeksters uitgangspunt waarop het middel steunt zo begrepen moet worden dat er volgens haar géén argument is gegeven, mist het bijgevolg feitelijke grond. Voor zover verzoekster bedoelt dat dit argument van alle redelijkheid ontbloot is, licht zij niet toe waarom dat dan zo zou zijn.

21.2. Het middel is bijgevolg niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 2 mei 2016, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren